

Johan van Werven

Johan van Werven werd geboren op 30 november 1918 te Hattem. Thuis waren ze aangesloten bij het Leger des Heils en in zijn jeugd was hij ook bij de padvinders van het Leger des Heils. Zijn ouders Tinus van Werven en Wilhelmina van Werven-Siebelink verhuisden naar Apeldoorn-Wenum. Johan leerde hier het vak van brood- en banketbakker toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak. Hij kwam in het leger en zou hier meer dan 40 jaar blijven.

Johan van Werven vocht aan het begin van de Tweede Wereldoorlog als Nederlands militair bij de slag om de Grebbeberg. Hij raakte hier gewond. Na de capitulatie nam hij deel aan het verzet. In Apeldoorn-Wenum, Wiesel en Noord-Apeldoorn was het verzet zeer actief. Er werd in deze omgeving veel gevochten en er werden aanslagen gepleegd. Vanaf de Duitse kant volgden dan ook vele wraakacties.

Na de oorlog was hij in Ermelo gestationeerd. Hier werd het eerste leger gevormd: 1-8 R.I. (Eerste Regiment, achtste Bataljon Infanterie) dat direct onder bevel van Prins Bernhard stond. Met zicht op een militaire loopbaan meldt hij zich als oorlogsvrijwilliger om in Nederlands-Indië tegen de Japanners en de Japan getrouwe Javanen te vechten. Tijdens zijn diensttijd in Nederlands-Indië werd hij beheerder van Hotel Centraal, een hotel voor soldaten en bezoekers uit Europa. Tevens was hij instructeur van het militaire muziekkorps De Haantjes, waarmee hij regelmatig optrad. Hij beleefde in Noord-Sumatra veel afgrijselijke dingen.

Bij zijn afscheid uit de militaire dienst was hij Adjudant van de Generale Staf van het 1^e Legerkorps der Nederlanden boven de rivieren. Johan is op 20 februari 1986 overleden.

Meer informatie

[Johan van Werven | Stichting Oorlogsverhalen](#)